

Sărbătorile de zăpadă

Alexandru Ciociei

Sărbătorile de zăpadă

Am uitat să vă spun...

Vin sărbătorile de zăpadă! și bradul de pe colțul mesei, uitat de un înger milostiv ca ideea, se umple de singurătăți ademenind sfiala mâinii să aprindă în fiecare seară câte una, rezemând-o de un vis mai orb decât noaptea dar încă viu într-o inimă ce bate tăcută a rugăciune.

Vin sărbătorile de zăpadă!...și darurile din căușul vremii se vor răsturna în fața ușii prăfuite în nemișcare, se vor răsturna peste o copilărie pe care nu mă știu să fi avut-o, dar care a îmbătrânit într-o poveste ce vrea să deschidă în fiecare dimineață zăvorul porții.

Vin sărbătorile de zăpadă!... și pe umărul unui verb, cu dreaptă socotință, colinda mai cântă un ger înfășurat în ceață, să-l adoarmă inocent într-un mâine-dimineață.

Pe stradă, în pași de timid, dansează și țipă marele întuneric de vid.